

בתי המשפט

008109/03 תק		בית משפט לתביעות קטנות ת"א	
06/11/2003		בפני: כב' השופט הראל יחזקאל	
תאריך:			

בעניין: ברנשטיין מרדכי

התובע

נ ג ד

לופטהנזה נתיבי אויר גרמניים

הנתבעת

פסק דין

1. התובע, רופא שיניים במקצועו, הגיש כנגד הנתבעת תביעה על סך 3,500 ₪. הנתבעת חברת תעופה.
2. התובע ואשתו היו אמורים לטוס בטיסת הנתבעת מתל אביב לפרנקפורט ביום 4.6.03 בשעה 16:30. בסופו של דבר יצאה הטיסה באיחור של 9 שעות ועל כן הגיעו התובע ואשתו לבית המלון בברלין רק למחרת היום בשעה 08:00. העיכוב בטיסה נבע מתקלה טכנית שארעה במטוס שאמור היה לטוס מגרמניה לישראל, דבר אשר אילץ את הנתבעת להציב לטיסה מטוס חליפי וצוות אחרת. מסתבר כי הנתבעת ידעה עוד בשעה 10:00 כי יגרם איחור בטיסה, אך לא ידעה מה חומרת התקלה. הנתבעת ניסתה לתקן את התקלה, ומשלא עלה הדבר בידה הוחלף המטוס.

3. תביעת התובע הינה בגין שהייתו בשדה התעופה בנתב"ג במשך 12 שעות, אובדן תשלום ששילם עבור הלילה הראשון במלון בברלין, תשלום עבור ארוחת בוקר במלון ועלות רכישות שביצע התובע עקב הגעת מזוודתו באיחור של כ- 36 שעות.

הנתבעת טוענת כי בנסיבות העניין חלה על הצדדים האמנה לאיחוד כללים מסויימים בדבר תובלה בינלאומית באויר, אשר נחתמה בוורשה ביום 21.01.1929 (להלן: "האמנה"), כי על התובלה האוירית חלות הוראות האמנה מכח חוק התובלה האוירית התש"ס-1980, (להלן: "החוק"), וכי באם היא אחראית לנזק כלשהו, תבוא אחריותה על פי החוק והאמנה במקום כל דין אחר.

לטענת הנתבעת, היא פטורה מאחריות אם תוכיח שהיא, משמשיה וסוכניה נקטו בכל האמצעים הדרושים למניעת הנזק, או שלא היתה בידיהם כל אפשרות לנקוט בהם.

4. מסתבר כי סוכני הנסיעות אינם רושמים את מספרי הטלפון של הנוסעים על מנת להודיעם על איחור בזמני הטיסה.

לטענת הנתבעת, גם באם היו בידיה מספרי הטלפון של כל נוסעי המטוס היא לא היתה יכולה להודיעם על דבר האיחור בטיסה, שכן אין היא יכולה להיערך לכך לוגיסטית.

נשאלת השאלה האם הנתבעת אכן נקטה "בכל האמצעים הדרושים למניעת הנזק" והתשובה לכך היא שלילית.

הנתבעת עושה לה "חיים קלים" בכך שהיא נמנעת מלהצטייד במספרי הטלפון של הנוסעים וזאת על מנת שתוכל לגלגל את עיניה לשמים ולטעון כי לא היתה לה כל דרך להודיע לנוסעים על האיחור בטיסה, וכי באם אכן היתה דרך שכזאת הרי אין היא מעשית מבחינתה.

בנסיבות הענין, לעניות דעתי, מאחר ואין המדובר בטיסת שכר אלא בטיסה סדירה, חלה על חברת התעופה החובה, באיחורים כה ניכרים, להודיע לנוסעיה על האיחור.

אומנם, בתחילה, הנתבעת לא ידעה בכמה שעות תידחה הטיסה, אולם לאחר זמן מה, משברור היה לה כי יגרם איחור ניכר בטיסה, היה עליה לדאוג להודיע לנוסעיה על האיחור בטיסה ולבקשם לעמוד עימה בקשר על מנת לדעת את מועד הטיסה המשווער.

משהנתבעת לא עשתה כן, לא תעמוד לה ההגנה הנטענת.

5. לטענת התובע, באם הנתבעת היתה מודיעה לו על האיחור בטיסה היה עולה בידיו לטפל בחוליו והוא העריך את נזקו בפריט זה בסך של כ- 2,000 ש"ח.

לא שוכנעתי כי גם באם הנתבעת היתה מודיעה לתובע, מבעוד מועד, על האיחור בטיסה היה עולה בידיו לטפל במי מהפצינטים שלו, ועל כן איני פוסק פיצוי לתובע בפריט זה.

6. כאמור, מזוודותם של התובע ואשתו הגיעה באיחור, דהיינו, בשעות הערב המאוחרות של יום 6.6.03.
התובע ואשתו רכשו פריטים הכרחיים בסכום הנמוך מ- 100 יורו.

בהתחשב בעובדה שחופשתם של התובע ואשתו היתה כ- 4 ימים בסה"כ - אני מעמיד את הפיצוי בגין רכישת הציוד והאיחור בהגעת המזוודה על סך של 800 ₪.

7. שוכנעתי כי מגיע לתובע פיצוי בסך 477 ₪ בגין התשלום למלון בברלין עבור הלילה הראשון.

8. לא מצאתי מקום לחייב את הנתבעת בגין ארוחת בוקר שכן מסתבר כי ממילא שילם התובע למלון סכום נפרד עבור ארוחת הבוקר.

סוף דבר, אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע את הסך של 1,277 ₪.

אשר על כן, אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע סך של 1277 ₪ כשסכום זה צמוד למדד ונושא ריבית כחוק מיום 4.6.03 ועד התשלום המלא בפועל והוצאות משפט לרבות אגרה בסך כולל של 300 ₪ כשסכום זה צמוד למדד ונושא ריבית כחוק מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

פסק הדין ישלח לצדדים בדואר.

רשות ערעור תוך 15 יום לביהמ"ש המחוזי.

ניתן היום י"א בחשוון, תשס"ד (6 בנובמבר 2003) בהעדר הצדדים

הראל יחזקאל, שופט